

ÁRPÁD LAPOK

Az Árpád Gimnázium lapja

IX. évf. 5. szám – 2014. március

DT-tábor

Külföldön tanulni

Iskolatörténet

2014 4 „Hát szoríts magadhoz mindent, ami fontos, és üvölsz az ég felé, 03 Mer’ amit nem becsülsz meg ma, az holnapra már mind az ördögé.”

Talán sokaknak hangzanak ismerősen ezek a sorok, a Quimby szövegeit ugyanis szinte mindenki keni-vágja, még ha egy újabb számról van is szó. Ezek azok a zenék, amiknek legnagyobb erejük a mondanivalójukban rejlik, szinte csoda, hogy eddig semmit nem választottam tőlük. Hát, íme. 😊

Ez a mondat annyira el lett találva, hogy nem túlzok, ha azt mondom, benne van a top 5 idézetben, amit az életben mottómnak választanék. Éppen arra a hibára világít rá, amit olyan sokan elkövetünk. Az ember egyik nagyon rossz tulajdonsága, hogy legtöbbször nem a fontos dolgokra, az igazi értékekre figyel. Mindenki rengeteget dolgozik, tanul, órákat töltünk az edzőteremben vagy a számítógép előtt. Persze ezek tényleg nagyon fontosak, hiszen a pénz megkereséséhez munka kell, ahhoz pedig, hogy dolgozhassunk, tanulni kell, és így tovább. Viszont ahhoz, hogy ezekkel bármire is jussunk az életben, szükségünk van azokra a dolgokra, amiket éppen miattuk hanyagolunk el. Rengetegen mellőzik a barátait, szeretteiket vagy a családot, amikor egy-egy nagyobb projektben vannak nyakig benne, vagy úgy érzik, valami miatt „nem lenne elég idejük”. De kérdezem én, nem épp ilyenkor van rájuk a legnagyobb szükségünk?

Az emberek nem hiszik el, hogy ha egy nap csupán egy órát arra szánnak, hogy beszélgessenek számukra fontos emberekkel, egy picit kizárva ezzel a problémákat, utána sokkal könnyebben megy majd minden. Semmivel sem lesz így kevesebb időnk elvégezni egy feladatot, hiszen gyorsabban tudunk majd dolgozni. Ehhez viszont tényleg az kell, hogy a lelkünkben minden rendben legyen. A pozitív kapcsolatok feltöltenek energiával, segítenek kimozdulni a papírku-pacok mögül, és erőt adnak a folytatáshoz. De ha nem becsüljük meg ezeket, hamarosan nem lesz hová fordulnunk, ha már az agyunkra ment a kötelezettség.

Persze ez így elképesztő félelmetesen hangzik, és nem is célom senkit megijeszteni, úgy-hogy nem is folytatom. 😊 Amit viszont érdemes megjegyezni (én is rajta vagyok az ügyön), az a megfelelő helyen való kezelése a dolgoknak. Mindent akkor kell megcsinálni, amikor a legalkalmasabbak vagyunk rá! És ha úgy érezzük, hogy egy kiadós délutáni szunyókálás után, este vagyunk a legeredményesebbek, hát ne fogjuk vissza magunkat! Mindenkinek meg kell találnia a saját kicsi energiaforrását, legyen az egy nagy beszélgetés, egy jó film vagy egy bögre forró tea. Ha pedig kellőképpen feltöltöttünk, jöhet a feketeleves, és belevethetjük magunkat a munkába vagy épp a tanulásba.

Lényeg, hogy nem a sorrend a fontos, hanem az, hogy amit elterveztünk, ahhoz tudjuk magunkat tartani. És ha este nyugodt szívvel tudunk lefeküdni, reggel pedig újult erővel vágunk neki a napnak, akkor érezzük csak igazán, hogy minden rendben van, valamit jól csinálunk!
(Az idézet a Quimby együttes Senki se menekül című számából való)

Jégpáncél

Balatonyörök, hajóállomás 2014. február 1-én

fotó: Internet

Ebbe a rovatba is küldhettek különleges, érdekes, szép fotókat!

A februárban bemutatott képen egy pókháló látható, amin megcsillan a harmat. Hát ez mi lehet?
(fotó: Terjék Dóra, 11.a)

Az előző számban Feketéné Kovács Anikó tanárnő gyermekkori fotóját láthattátok. Hát ezen a képen ki lehet?

A hónap kérdése:

? Mivel bővítenéd az iskola épületét?

– **Miért szeretett volna tanár lenni? Hogy került erre a pályára?**

– Azért akartam tanár lenni, mert szerettem volna emberekkel foglalkozni.

– **Nagyjából mikor döntötte el, hogy ez a szakma érdekli?**

– Már régebben is tanítottam, majd sokáig dolgoztam kutatóintézetben. Körülbelül három éve döntöttem úgy, hogy szívesen tanítanék megint.

– **Hogy került kémia és matematika szakra?**

– Ezt a két tárgyat szerettem a legjobban az iskolában. Az egész családom kémiával foglalkozott. Így adódott a dolog.

– **Hogyan került ide az Árpádba? Melyik iskolában tanított előtte?**

– Régen a Diana utcai Általános Iskola és Gimnáziumban tanítottam. Az Árpádba félig-meddig véletlenül kerültem.

– **Hogy érzi itt magát az Árpádban? Milyennek gondolja az iskolát?**

– Szeretem a közvetlen kollégáimat. Jó, hogy viszonylag nyugodt gyerekek járnak ide.

– **Mit csinál a szabadidejében, amikor nincs iskola?**

– Például síszünetben én is szeretek síelni menni. Örülök, ha a gyerekeimmel lehetek. Szeretek kirándulni, olvasni, moziba, koncert-re menni.

– **Milyen filmeket néz? Milyen koncertekre jár?**

– Inkább a komolyzenét szeretem. Készülés közben is a Bartók rádiót szoktam hallgatni. Kedvenc mozim a Cirko-Gejzír.

– **Olvasni mit szokott a Tanárnő?**

– Olvasni inkább modern irodalmat szoktam.

– **Hova szokott járni kirándulni?**

– Kirándulni évközben Magyarország hegyeibe szoktam. Nyáron biciklitúrázni, vízitúrázni meg valahova külföldre elutazni.

– **A tanárnő szeret futni?**

– Igen.

– **Milyen gyakran szokott futni?**

– Hetente egyszer, kétszer.

– **A régi osztálytársakkal, barátokkal szokott találkozni?**

– Szoktam például a barátnőmmel, aki még általános iskolából barátnóm. De ő külföldön lakik, úgyhogy elég ritkán találkozunk.

– **Melyik egyetemen végzett?**

– Az ELTÉ-re jártam.

– **Hogyan nem kémia szakra?**

– Vegyész szakra, kémia és matematika tanár szakokra.

– Van valami kívánsága vagy vágya az életben?

– Volt két nagy vágyam. Az egyik síoktatói végzettséget szerezni, a másik a matematika szakot elvégezni. Ezek sikerültek.

– Mit mondana a fiataloknak?

– Kapcsolják ki a mobiltelefonjukat.

– Az iskolában?

– Is. Éljenek a valóvilágban!

– **A Tanárnő azt mondja, hogy kevesebb internetezés kéne?**

– Kevesebb virtuális világ.

– **A Tanárnő szerint mi a fontos? Hogy elérjük a céljainkat?**

– Egyrészt hogy tudjuk, mi a célunk, másrészt pedig hogy ne adjuk fel.

– **Van valami családi tradíció Önöknél?**

– Családi közös karácsony és születésnapok vannak.

– **Milyen 3 dolgot vinne magával egy lakatlan szigetre?**

– Én kupacokat vinnék. Elvinném a családomat, elvinnék egy táska könyvet, meg vinném a futócipőmet.

– **Köszönjük az interjút!**

Annu, Sárgarózsa (7.c)

A 8.b osztályosok feladata a Megy a juhász számaron... című Petőfi-vers átírata volt a szá-
már szemszögéből.

Petőfi Sándor: Megy a juhász számaron...

Megy a juhász számaron,
Földig ér a lába;
Nagy a legény, de nagyobb
Boldogtalansága.

Gyepes hanton furulyált,
Legelészett nyája.
Egyszercsak azt hallja, hogy
Haldoklik babája.

Fölpattan a számarra,
Hazafelé vágta;
De már későn érkezett,
Csak holttestet láthat.

Elkeseredésében
Mi telhetett tőle?
Nagyot ütött botjával
A szamár fejére.

Megy a csacsi vidáman...

Megy a csacsi vidáman,
Fülig ér a szája.
Egy nehézség van csupán,
Nagyon fáj a háta.

Ül rajta egy vén melák,
Begörnyed a válla,
Bús a képe, mert nagyon
Szomorú a pára.

Nyög a szamár egy nagyot,
Lekonyul a szája.
Nem evett már eleget,
Tizenkét órája.

Képzeli már szegény,
Mert egy kissé kába.
Egy nagy ütés a fején,
Összecsuklik lába.

Benda Orsolya (8.b)

Tükörkép

Lenézek – ő visszanéz rám
S mintha ködkép rengene
Tükörnek hinném – ő töpreng talán:
Álmat festett kék szeme?
Ugyanaz a kellemes báj
Bár rajta nincsen hó-hattyú-szárny,
Mégis angyal. Így lessük egymást
Én fentről le – ő onnan fel,
Szemünk percre sem mozdul el.
Soha nem látott emberi képmás.
S mikor a felhő-lepel ablakot tár
A Földre nézek – és én nézek vissza rám

Molnár Boldizsár (11.a)

Január 24-én zajlott le az idei Sinkovits Imre vers- és prózamondó verseny, amit idén is a Bajza-Könözsy Alapítvány támogatott. Az alapítvány képviseletében ismét körünkben üdvözölhettük dr. Beck Bélát. A zsűri elnöke Balázs Ágnes színművésznő volt.

Az élmezőny végeredménye:

1. Siklós Csenge (9.c)
2. Szathmáry Nóra (10.c)
3. Tóth Balázs (8.b)
4. Percz Petra (9.c)
5. Csizmarek Krisztián (9.a)
6. Kirchof Gréta (7.c)
7. Benda Orsolya (8.b)
8. Csernai Mihály (11.a)
9. Tóth Blanka (12.d)
10. Nagy Zsófia (8.a)

Az Árpád kerületi kosárlabda nagyhatalom lett! Fiatalabbik fiúcsapatunk után az idősebbek és a lányok is magabiztosan, veretlenül megnyerték a kerületi kosárlabda diákolimpia versenyeit.

Eredmények:

Lányok: Árpád-AKG 36:12, Árpád-Veres 44:18, Árpád-Varga 44:18, Árpád-Kőrösi 54:15, Árpád-Óbudai (döntő) 45:24. A csapat tagjai: Baumann-Tóth Olívia (8.c), Bokor Ágnes, Kardos Lili, Selmeci Hajnalka (9.a), Gyarmati Lilla (9.c), Demeter Anna, Doktor Anna (10.a), Kékesi Patrícia (11.a), Menesdorfer Edit (12.d). Manager: Gyanó Éva.

Fiúk: Árpád-Mustármag 83:29, Árpád-Óbudai 51:11, Árpád-Kőrösi 75:10, Árpád-AKG 75:16, Árpád-Veres (döntő) 58:34. A csapat tagjai: Fazekas Fülöp (8.c), Bea Bence, Korompai Zsolt (9.b), Kovács Marcell (9.c), Virág Marcell (10.a), Bea Gergely, Mázsár Donát (10.b), Huber György (10.c), Laszák Bence (11.d), Doktor András (12.b), Oláh Bence (12.d). Manager: Fekete Andrea.

(dolgozat) – Legyen A és B csoport? – Ne! – Jó, akkor ajtó felőli a C csoport, ablak felőli a D csoport. (Móczárné Köves Eszter)

„Fiacskám, ilyenkor szoktam azt mondani, hogy ha veréb lennél, hátrafelé repülnél!”

(Gärtner István)

„Ez Q pont, ez is Q pont, szóval nem ártana, ha jobban QQcskálnál.” (Számadó László)

„Kiűrttetem a termet! Jaj, azt nem! Széűtlettek!” (Orosz Erzsébet)

„A himnusz közeli rokona a bibliai zsoltaóroknak.” (Feketéné Kovács Anikó)

„És ott feküdt Kisfaludy meghalván.” (Molnárné Vámos Katalin)

– Mi lett a tanár úr ujjával? – Családon belüli erőszak. A feleségem véletlenül rácsukta az előszobaajtót. (Koncz Levente)

– Mikor írunk ebből témazárót? – Mindjárt. (Sziliné Dienes Irén)

„Az élet kegyetlen. Meg én is.” (Gärtner István)

„A viselkedésedben két dolgot kifogásolok. Először is óra alatt ittál. Másodszor pedig óra alatt műanyag palackból ittál, mint az állatok. Ha legalább kristálypohár lett volna!” (Simon Péter)

„Üljetek bele állva a hangba!” (Orosz Erzsébet)

„Mi történik, ha feláramlik? Lehül. És ha leáramlik? Felhül! Vagy mi...” (Tarlós Péter)

Küldjete nagyon-nagyon sok aranyköpést, ebből él ez a rovat!

Jöhetnek az első emeleti postaládánkba vagy az arpadlapok@gmail.com címre!

Fortocska (форточка) – ablakocska

Медведь (medve)

Az oroszokról először általában a vodka és a medve jut eszünkbe. A medve mindmáig az orosz nép jelképe. Az orosz erdő (лес) legveszélyesebb állata, Oroszország egész területén honos, főleg a szibériai tajgában (Сибирская тайга). Az életben hatalmasnak és félelmetesnek, a mesékben Miska (мишка) néven emlegetik (mackó, medvécske), gyakran jólelkűnek, esetlennek, oktondinak ábrázolják. Az orosz nyelv szóképei között is az esetlenséget jelképezi, például: a botfűlűnek a medve rálépett a fülére (на ухо наступил медведь). Ősidők óta vadásszák meleg prémje, zsírja és húsa (медвежатина) miatt. Puskával, dróthurokkal és rúdra erősített kétélű tőrrel (розатина) ejtették el. A medvéket gyakran állatviadalokon is szerepeltették, láncra verve nemesi udvarházakban is tartották. A háború és béke (Война у мир – Лев Николаевич Толстой) c. regényben is megjelentik egy láncra vert medve. Az oroszok egy italt is elneveztek a jelképes állatról: Медведь (medvekotél). Ez különböző alkoholos italok keveréke, úgy mint a konyak, sör, vodka és pezsgő (коньяк, пиво, водка, шампанское).

Forrás: Soproni András: Orosz kulturális szótár, Corvina 2008

Kiss Paulina (11.c)

Egy db A4-es típusú félfamentes rajzlapomat elcserélném ugyanilyen típusú Audira (jelige: SME).

Villanyszerelő az intenzív osztályon:
– Na emberek, nagy levegő, kicserélem a biztosítékokat.

Igor: – Szasa! Itt van ez az üveg vodka, most a hátam mögé teszem, ha eltalálok, melyik kezemben van, akkor megisszuk, ha nem, akkor összetörjük és leszokunk. Na?

Szasa: – Bal.

Igor: – Szasa... gondolkozz!

– Hölgyem, van már partnere a következő tánchoz?

– Nincs.

– Akkor vigyázna a sörömrre, amíg visszajövök?

Az öregember életbiztosítást akar kötni.

– Hány éves maga?

– 83.

– Az sok. Meg kell beszélnem a főnökkel, jöjjön vissza holnap.

– Nem lehet, apám holnap lesz 100 éves, öt ünnepeljük.

– Akkor holnapután.

– Az sem jó, nagyapám esküvője lesz

aznap.

– Te jó ég, hány éves a nagyapja?

– 124.

– És még házasodni akar???

– Ő nem akarna, de a szülei nagyon erőltetik.

A rendőr felesége ikreket vár.

– Akarja tudni a születendő gyerekek nemét? – kérdezi a doki.

– Nem, nem, az legyen meglepetés.

Csak azt mondja meg, hogy egyneműek lesznek-e.

– Nem.

– Képzeld, az új barátnőmnek ikertestvére van!

– És hogyan tudod őket megkülönböztetni egymástól?

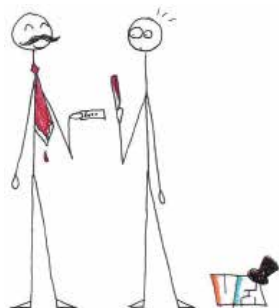
– Egyszerű: a fiúnak szakálla van.

Borbély a vendéghez:

– Hadd kérdezzem már meg, Ön vörös nyakkendőt viselt, amikor bejött?

– Nem.

– ... Húha...

Nyelvi sarok

Immigration office.

– Sex?

– Three times a week.

– No, no, I mean male or female?

– Doesn't matter.

100 éve, 1914. március 28-án született Bohumil Hrabal, a 20. századi cseh irodalom egyik legnagyobb alakja. Három művének címét rejtik a fősorok.

A februári szám (a 125. japán császár) megfejtései: Micsi no mija; Akihito; Mikado; Tennó, az ég ura; Sóva, a felvilágosult béke.

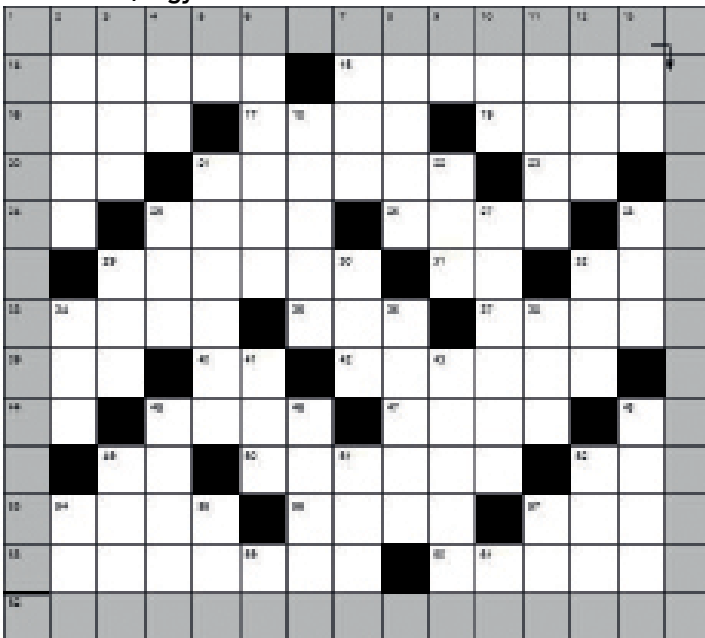
VÍZSZINTES: 1. Hrabal 1965-ben írt regénye, melyet Jirí Menzel filmje tett világhírűvé (zárt betűk: S, Ú, Ő, Ö, O, K).

14. Zargatá. 15. Szomorú. 16. Ezévi. 17. Billeg. 19. Csatorna. 20. Nitrogén és alumínium vegyjele. 21. Dagály. 23. Létezik. 24. Nóra egynemű betűi! 25. Versenyszakas. 26. Vázlat. 28. Platina vegyjele. 29. Hivataltos papírok. 31. Tetejére. 32. Az információ hosszának alapegysége. 33. Cseppfolyósodik. 35. Festmény. 37. Hidrogén-klorid. 39. Minőség ellenőrzés. 40. Személyed. 42. Egres. 44. Alumínium vegyjele. 45. Labda angolul. 47. Görög labdarúgó egyesület. 48. Dátumrag. 49. E napon. 50. Földről tápáskodik. 52. Az a bizonyos. 53. Jamaicai származású énekes (... Richie). 56. Írodaszer. 57. Amely személyt. 58. Érdekesség. 60. Gondoskodó. 62. Hrabal betiltott, így először szamizdat kiadásban, 1973-ban megjelent regénye (zárt betűk: G, A, K).

FÜGGŐLEGES: 1. Hrabal kevésbé ismert oldaláról, költőként mutatkozik be ebben a kötetben (zárt betűk: S, Y, T). 2. Horvát kikötőváros. 3. Labdát magasan átad. 4. Gallium és jód vegyjele. 5. Ordítani kezd! 6. Nevére vétet. 7. Férfinév. 8. Pörkölt mogyoró, cukor és kakaóvaj elegye. 9. Einsteinium vegyjele. 10. Luxemburg, Kambodzsa és Spanyolország autójelle. 11. Az egyetlen szerb többségű település hazánkban, Ráckeve közelében. 12. Tétet növel.

13. Tehát. 18. Az 1942-es újvidéki vérengzést feldolgozó magyar film 1966-ból (Hideg ...). 21. Kézbesítette. 22. Sör népiesen. 25. Becézett Erika. 27. Helyreutasít. 28. Ital. 29. Folyadékot fogyasztó. 30. Festmény. 32. Fővárosi sportegyesület. 34. Talál. 36. Dohányt szív. 38. Sokk vége! 41. A Gyűrűk Ura című regényben is megjelenő mítikus lények. 43. Nyakleves. 45. Hazai vizeinkben is honos pontyfélé. 46. Kötelességet teljesít. 48. Hitegető. 49. Bátorkodó. 51. Fa koronája. 52. Mint. 54. Guyana nemzetközi gépkocsijele. 55. Csüng. 57. Fedezékébe. 59. Betű kiejtve. 61. Liba egynemű betűi.

Lévay Zsolt

Idén télen is megrendezésre került az év második DT-táborra. Mint mindig, most is a második félév programjai (főként az Árpád Napok) és a problémák voltak terítéken, melyeket jó társaságban és kellemes környezetben tudtunk megvitatni.

Pénteken 4 órákor indultunk a Flórián térről a vonatpótló busszal Piliscsabára, a szokásos szálláshelyünkre. Érkezéskor mindenki elfoglalt egy neki tetsző szobát, más DT-ekkel együtt. Miután az újak is megismerkedtek a helyvel, következett a vacsora, majd a játék. Most is eljött Attila a Momentántól, aki új játékokat bemutatva teremtett jókedvet, és ezeken a feladatokon keresztül sikerült jobban megismernünk egymást. A pénteket közös sorozatnézés és beszélgetés zárta.

Szombaton reggeli után rögtön bele is csaptunk a munka sűrűjébe. Időközben Ónódi tanárnő is megérkezett, Svarcz tanárnőtől pedig elbúcsúztunk. Sok kérdésre és problémára sikerült megoldást találnunk, valamint megtudtuk a DT-t érintő változásokat, újításokat.

Februártól kezdve átalakul a DÖK felépítése. A DT-n belül különböző bizottságok jönnek létre, mint például kommunikációs, tanulmányi, rendezvényszervező, sport vagy éppen az ÖKO részleg. Minden csoportnak lesz egy elnöke, aki a folyamatokat kézben tartja, koordinálja, és így reméljük, hatékonyabban működhetünk. Hamarosan elindul a Diákönkormányzat honlapja, ahol a közelgő eseményekről vagy épp a tagokról tudhatunk meg többet, valamint a DÖK által irányított szervezetek, mint például a DiÁM, vagy az EB is helyet kap a weblapon.

Egészen öt óráig folyt a tanácskozás, mikor is a sportosabb kedvűek elmehtettek átmozgatni magukat a piliscsabai sportcsarnokba, ahol jókedvű kosarazás és röplabdázás vette kezdetét. Miután a sportolók visszatértek, megvacsoráztunk, és ismét egy játék következett, amit már magunk szerveztünk. A móka végeztével filmnézéssel fejeztük be az igen tevékeny (és termékeny) napot.

Az utolsó napon az Igazgató úr is megtisztelt minket jelenlétével, és bemutatta az első félévet értékelő, statisztikákban és grafikonokban igen gazdag prezentációját, ami által képet kaphattunk az iskola első félévi teljesítményéről. Pakolás, takarítás és még néhány ügyes-bajos dolog megbeszélése után már csak a hazaút volt hátra.

Úgy érzem, idén másodjára is egy jó hangulatú DT-tábort tudhatunk magunk mögött, ahol számos problémára sikerült megoldást találnunk. Jövőre új DT-tagokkal gyűlünk össze, hogy folytassuk a Diákönkormányzat munkáját. Reméljük, addigra a vonatfelújítás is befejeződik, és kényelmesebben, gyorsabban érhetünk megszokott törzshelyünkre.

„Részecskegyorsítóval és bonclaborral.” (Oblivion, 11.a)
„Hát mivel szükség van rá!” (Barna Zetor, 11.a)

Nemrégiben látogatást tettem az iskola könyvtárában, ahol Bertha Irma tanárnővel beszélgettem. A tanárnő 1973 óta dolgozik az Árpádban. 2006-ig magyart tanított, majd nyugdíjasként a könyvtárban dolgozott. Az utóbbi években az iskola történetéhez kapcsolódó dokumentumok összegyűjtése és rendszerezése volt a feladata.

– **Üdvözlöm a tanárnőt. Köszönöm, hogy vállalkozott a beszélgetésre. Első kérdésem az, hogy minek köszönhető a „múzeum” létrejötte?**

– Amikor visszakaptuk az épületet a Kandó Kálmán Főiskolától, lehetőség nyílt egy tágas, modern, jól felszerelt könyvtár kialakítására. Úgy gondoltuk mi, könyvtáros tanárok, hogy a hagyományos könyvtári munka mellett igyekszünk egyfajta „tudásközpontot”, kulturális centrumot létrehozni. Ekkor kezdtünk komolyan foglalkozni az iskolatörténettel, az ehhez kapcsolódó dokumentumok összegyűjtésével. Sok dokumentum megmaradt a régi időkől, amelyek érdemesek arra, hogy megmentsük őket.

Az első fennmaradt tabló 1905-ből

– **Hogyan kezdtek neki a rendszerezéshez?**

– Megállapodtunk abban, milyen módon dolgozzuk fel ezt az anyagot. Kategóriákat határoztunk meg, hogy egyszerűbb legyen a rendezés, például album, évkönyv, iskolatörténeti munkák, tablók, fontos szövegek, az iskoláról szóló cikkek, iskolai okmányok, iskolaújság, DVD, video, tárgyi emlékek stb.

Természetesen a gyűjtés folyamatos. 40 album, 32 évkönyv, 9 iskolatörténeti munka, 38 iskolaújság, 56 oklevél, 95 különféle szöveg (pl. meghívók), 89 iskoláról szóló cikk, 244 tabló, tanári publikációk, fontos iskolai okmányok, az iskolaépülettel kapcsolatos dokumentációk, fontos fotók vannak a birtokunkban. Ezeket többnyire albumokba rendezve tároljuk. És mindezt számítógépre is vittem.

A Zsigmond téri épület 1908-ban

– **Mit gondol a tanárnő, miért fontos ez a munka? Szereti ezt csinálni?**

– Az iskolánk 114 éves. 1902-ben kezdődött a tanítás a Tímár utcai elemi iskolában, majd 1905-ben egy önálló épületben folytatódott. Ez az épület jelenleg is áll a Zsigmond téren. A jelenlegi, akkor nagyon korszerű, modern iskolában 1940-ben kezdődött meg a munka. Azt, hogy ennek a több mint 100 évnek a történetét, az iskola gyakran legendás tanárait, egykori diákjait, az itt zajló életet ismerjük, többek között azoknak a dokumentumoknak is köszönhetjük, amelyek ránk maradtak. Ezért

érzem nagyon fontosnak ezt a munkát. Hiszem, hogy szükséges ismernünk a múltunkat, hagyományainkat, hogy ápoljuk azokat, és tanuljunk az elődeink példájából.

– Az öregdiákok milyen szerepet játszanak a gyűjtésben?

– Néhány évvel ezelőtt csináltunk egy kiállítászt az öregdiák-találkozóra. Nagy sikere volt. Azóta nagyon sok régi, kedves iskolai emléket hoztak be a múzeum számára a régi árpadosok. Ezeket úgynevezett csomagokban őrizzük. Ilyen, konkrét személyhez köthető „csomag” jelenleg kb. 20 van. Köztük a Sinkovits-csomag a legkedvesebb számomra. És hogy arra is feleljek, hogy szeretem-e ezt csinálni, az a válaszom, hogy igen. Nagyon szeretem ezt az iskolát, nem véletlen, hogy már 40 éve itt vagyok. Hálás vagyok az igazgató úrnak, a sorsnak, hogy ilyen szép munkával fejezhetem be a pályámat. De azért teljesen nem szakadok el az iskolától. Hetenként egyszer, kedden még bejövök egy kicsit dolgoztatni

Sárközy Pál árpados öregdiáknak, az akkori francia köztársasági elnök (Nicolas Sarkozy) édesapjának látogatása az iskolában 2009-ben

– Mik a tanárnő tervei a jövőre nézve?

– Szeretnék még három albumot összeállítani. Az egyik már majdnem készen van. Ez az Iskolai színjátás az Árpád Gimnáziumban címet viseli. Nem véletlenül éreztem fontosnak a témát, hiszen közel 30 évig vezettem az Irodalmi színpadot az iskolában. A második album a büszkeségeinket fogja bemutatni, a harmadik pedig az iskola hagyományait gyűjti

össze. De a legnagyobb álmom egy „igazi” iskolai múzeum kialakítása lenne. Jövőre, az öregdiák-találkozóra egyébként tervezünk egy nagy kiállítást ebből az anyagból.

– A harmadik album a most is működő hagyományokra vonatkozna, vagy tud a tanárnő olyanokról, amelyek már nem működnek?

– Igen, természetesen voltak olyan hagyományos programok, rendezvények, amelyek ma már nem léteznek. Például önképzőkör nagyon sokáig működött az iskolában. Az első 1909-ben alakult. Nincs cserkészcsapat, pedig a két háború között ez nagyon meghatározta az iskola életét. Ugyanakkor a színjátás, a karácsony megünneplése, a szavalóverseny még mindig élő hagyomány.

– Van esetleg egy mai diáknak is lehetősége arra, hogy ezeket az emlékeket megtekintesse?

– Természetesen. Minden érdeklődőt várok szeretettel keddenként a könyvtárban, illetve aki kíváncsi a kincseinkre, az megnézheti ezen kincsek listáját az iskola honlapján, a Közösségeink menüpont alatt, az Öregdiákok/múzeumunk részlegben.

– Köszönöm szépen az interjút és az érdekes információkat!

Kovács Becca (11.a)

	9		3	6		4
	8		7		3	1
	7					6
						5
	9		6	4	2	3
	7					
	2					4
	8	1		9		6
	4		5	8		9

Először kilencedikes koromban merült fel bennem a külföldön történő továbbtanulás gondolata. Ekkor még semmi komolyabb elképzelésem nem volt a témát illetően, de gondoltam, hogy valahogy előbb-utóbb, segítséggel vagy anélkül meg fogom próbálni. 11.-ben félévkor a Milestone Institute egyik alapítója, Zeitler Ádám látogatott el az Árpádba, és tartott egy rövid előadást a Milestone működéséről, céljairól. Ádám és kollégái egy mára egészen nagyra nőtt intézetet vezetnek, ami azzal foglalkozik, hogy az olyan álmokkal rendelkező diákokat, mint én is voltam, segítse és támogassa céljainak elérésében. Egy komoly felvételi után másfél évet tanultam, orientálódtam a Milestone-ban az utolsó gimnáziumi évem mellett, és az ő segítségükkel és hozzáértésükkel 2013 júniusában felvételt nyertem Skócia legnagyobb múlttal rendelkező egyetemére, a University of St Andrews-ra.

Természetesen nagyon izgatottan vártam már a szeptembert, az új környezetet és a kihívásokat, amikből nem is volt hiány. Már nyáron kapcsolatba kerültem az egyetemi labdarúgó szakosztállyal, illetve annak vezetőjével, és szeptember első hetében meghívtak edzőtáborozni. Ekkor döbbsentem rá, hogy mekkora sportélet van az egyetemen. A létező összes sportág képviseltette magát, nagyon magas szinten, rengeteg csapattal, annak ellenére, hogy a St Andrews nem is a kimagasló sporteredményeiről híres.

Egy hét végtelennek látszó edzőtábor után, ami napi két edzést és egy közösségi programot (esti sörözés-beszélgetés, bulizás, tengerparti

barbecue, zumba stb.) jelentett, beköltöztem a kollégiumomba. Eleinte kicsit félttem a koleszos körülményektől, de kellemes csalódás ért az első nap. Az igazat megvallva nem is kollégiumba, hanem szállodába költöztem be. A szobámat, a folyosót, a fürdőszobákat, a konyhákat naponta takarítják, így kifogástalan állapotban vannak. Az ellátás (reggeli, ebéd, vacsora) még az én igényeimet is majdnem teljesen kielégíti, mennyiségileg és minőségileg is.

Amikor a tanítás megkezdődött, az előadásokon nagyon nehezen tudtam tartani a tempót. Részben a skót angol szépségei miatt, részben az angolul történő jegyzetelés-figyelés-megértés miatt, ami – bármilyen jó valakinek az angoltudása – eleinte kinszenvedés. A nehézségek ellenére jól ment a tanulás, ami az angolszász rendszer eredménye is. A legnagyobb különbség az otthoni és az Egyesült Királyság-beli egyetemek közt, hogy míg otthon egy 2-esnél már pezsgőt bontanak a hallgatók, itt a 4-5-ösnek megfelelő eredmény várható, ha ugyanannyi hasznos tanulással töltött órát feltételezünk. Persze itt is előfordul, hogy az évfolyam több mint a fele megbukik (pl. közgazdaságtan – mikroökonómia), de ez ritka. (Félreér-

tés ne essék, én a bukás közelében sem voltam!) Ez a különbség nem azért van, mert az egyetem könnyebb, hanem azért, mert az egyetemnek is érdeke, hogy a hallgató ne bukjon meg, és ezért minden segítséget megadnak. Az egész ott kezdődik, hogy mindenkinek van egy mentora, akihez bármilyen problémával fordulhat. Ezen kívül nem 8-9 tantárgyat kell felvenni félévente, hanem hármat. Ez értelemszerűen azzal is jár, hogy félévente csak 3 vizsgát kell tennünk. Viszont az év során minden tárgyból vannak tesztek, beadandó esszék, laboratóriumi munkák, kutatások, amiket szintén értékelnek és beszámítanak a féléves jegyre. Ezen kívül az otthon szemináriumnak nevezett előadások itt egészen mások. A heti szemináriumok (itt tutorial) 10 fős csoportokra bontják az évfolyamot, mindig készülni kell az anyaghoz kapcsolódó témában (feladatok, viták, stb.), és őszintén megvallva itt történik a legnagyobb előrehaladás a tanulást illetően.

A kulturális élet itt ebben a viszonylag kis városkában az egyetem miatt óriási. Nem szeretnék nagy szavakkal dobálózni, de talán a St Andrews az Egyesült Királyság „leginternacionálisabb” egyeteme. Az világ minden pontjáról van barátom/ismerősöm – na jó, talán Egyenlítői Guineából, valamint Palau szigetéről nincs –, és ez óriási előnye ennek a helynek. Ugyanis akik erre az egyetemre eljutnak, általában meg vannak áldva elég ésszel ahhoz, hogy intelligensek és befogadóak legyenek annyira, hogy mindenki a legtöbb embert/kultúrát megismerhesse, és ne érezze kirekesztettnak, elveszettnek magát. Ezzel együtt persze a skót/angol szokások a meghatározóak. Minden egyes héten találnak valami alkalmat arra, hogy öltöny-nyakkendőbe öltözzünk

vacsorához, hogy csokornyakkendőös bállokba menjünk, és olyan puccos/elképesztő dolgokat csináljunk, amik egy átlagos 18-19 évesnek eszébe nem jutnának (pl. ezelőtt én nem vettem részt olyan borotvahab csatában, ahol az ellenfelem öltönyben küzdött, a földön kúszva). Persze ezek nem kötelezőek, de nem lehet őket elkerülni, és véleményem szerint nem is szabad.

Mindent összevetve úgy gondolom, hogy egy nagyon jó döntés volt ezt az egyetemet választanom, és akiknek hasonló ambícióik vannak, azoknak feltétlenül ajánlom a Milestone-t és az angolszász rendszerű egyetemeket.

Kardos Bence (13.a)

Árpád Galéria

Animációs film

A nyolcadikosokkal animációs filmek készítésébe kezdtünk „stop motion” technikával. Először forgatókönyveket és figuraterveket készítettek a diákok. A helyszínek háttérképét festették, rajzolták, majd a figurákat is elkészítették gyurmából. A fázisképek fotózását a filmek megvágása követi majd. A videókat hamarosan az arpad.media facebook-oldalon is megnézhetitek.

Svarczné Micheller Erzsébet

8.a

8.b

8.c

